

گزارش

شرکت‌کنندگان در انتخابات الجزایر

■ وزیر کشور و شورا‌های محلی الجزایر اعلام کردند: بیش از ۲۱ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر واجد شرایط شرکت در انتخابات آتی مجلس هستند. این دور از انتخابات مجلس به لحاظ برخی اصلاحات در قانون انتخابات و احزاب، برای الجزایر از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. «دحو ولد قابلیه» در جمع استانداران سراسر کشور الجزایر گفت که ۲۰ میلیون و ۶۳۳ هزار و ۸۲۵ نفر (۹۵/۴۳درصد) در داخل کشور و ۹۹۰ هزار و ۴۷۰ نفر (۴/۵۷درصد) در خارج از الجزایر حایز شرایط رای دادن هستند. به گفته وزیر کشور الجزایر، از این تعداد افراد واجد شرایط شرکت در انتخابات حدود ۱۱ میلیون نفر مرد و حدود ۹ میلیون نفر زن هستند. الجزایر حدود ۳۵ میلیون نفر جمعیت دارد و داشتن ۱۸ سال تمام از شرایط رای دادن است.

در انتخابات دهم ماه می (۲۱ اردیبهشت ماه) ۴۴ حزب سیاسی برای دستیابی به ۴۶۲ کرسی مجلس ملی مردمی الجزایر، رقابت خواهند کرد. از این تعداد،

۲۱ حزب پس از تصویب لایحه فعالیت احزاب سیاسی از ماه فوریه، مجوز فعالیت دریافت کرده‌اند. در انتخابات این دوره مجلس الجزایر، ۲۵ هزار نامزد در قالب احزاب سیاسی با یک‌هزار و ۸۵۲ لیست و نامزدهای مستقل با ۱۸۶ لیست جداگانه شرکت کرده‌اند.

از نسوی دیگر پیش از این گفته شده بود که عبدالعزیز بوتفلیقه، رئیس‌جمهوری الجزایر ۱۶قاضی از دادگاه عالی و هیات‌های قضایی مختلف از جمله ۸۱ زن را برای نظارت بر انتخابات تعیین کرده‌است. کمیته ناظران مسوولیت تضمین برگزاری انتخابات سالم را بر عهده دارد و فعالیت این ناظران تا اعلام رسمی نتایج ادامه خواهد داشت. هر چند که سیاستمداران و فعالان حقوق بشر الجزایر نسبت به تضمین‌های ارائه شده از سوی دولت تردید دارند. قرار است گروهی از نمایندگان اتحادیه عرب نیز از وظایف این ناظران انتخاباتی حمایت کنند؛ انتخاباتی که پس از مدت‌ها با حضور گسترده احزاب الجزایر مواجه شده است.

جریان‌های اسلام‌گرا در الجزایر در زیرمجموعه شش تشکل کلی قرار می‌گیرند که به لحاظ اندیشه نزدیک به «خوان‌المسلمین» و با فاصله‌ای اندک از «سلفی‌ها» هستند. به اعتقاد ناظران، گروه‌های یادشده در واقع نمونه‌های اصلاح شده از همان احزاب قدیمی هستند. در این میان «جنبش جامعه سالم» می‌گوید فقط «خوان‌المسلمین الجزایر» است. با این حال تشکل‌های موجود از شکاف‌های متعدد و اختلافات متکثری رنج می‌برند و به همین دلیل فاقد توان و قدرت ارایه یک برنامه حداقلی برای یک کار مشترک هستند. دلایل این امر زیاد است ازجمله عدم وجود یک حزب موثر یا یک رهبر کارزما شبیه آنچه که در تونس وجود دارد و راشدالغفوسی رهبری «حزب النهضة» را بازی می‌کند. همچنین تحریم بخش‌هایی از اِسن نیروها و نیز تلاش جدی دیگران برای دستیابی به قدرت موجب انفکاک احزاب اسلام‌گرا از یکدیگر و ایجاد شکاف‌های متعدد در صفوف آنها شده است. از این رو گفته می‌شود احزاب اسلام‌گرای الجزایر به یک ارتش بدون فرمانده شباهت دارند. با نزدیک شدن به زمان انتخابات پارلمانی در ۲۱ اردیبهشت، این احساس که «لحظ‌های تاریخی» فرا رسیده است و در آن جریان‌های اسلام‌گرای الجزایر نیز خواهند توانست مانند هم‌تایان‌شان در تونس، مصر، مراکش و لیبی به قدرت دست یابند، وجود دارد اما به نظر می‌رسد اسلام‌گرایان الجزایر ناتوان از تحقق چنین برنامه‌ای باشند زیرا حداقل اینکه تاکنون نتوانسته‌اند از فرصت‌های پیش آمده به خوبی استفاده کنند. تلاش‌های متعدد آنها برای یکپارچه شدن به شکست انجامیده است. یک بار رهبران جنبش‌های «جامعه سالم»، «لنهضت» و «الاصلاح» در برابر مردم با هم دست دادند و نوید یک ائتلاف اسلامی را برای ورود به انتخابات پارلمانی دادند. این ائتلاف جدید نام «الجزایر سبز» را بر خود نهاد و اعلام کرد: «برای مشارکت در انتخابات در تمام سطوح به صورت یکپارچه عمل خواهد کرد.» پس از آن انتظار می‌رفت که این ائتلاف بتواند سایر احزاب اسلام‌گرای الجزایر را نیز در خود جمع کرده و به صورت یک «قطب اسلامی» در صحنه حاضر شود که هدف‌شان جارو کردن انتخابات و ملحق کردن این کشور به تجاری‌شیه تونس و مراکش است. کشورهایی که در آنها اسلام‌گرایان نتوانستند اکثریت پارلمان را از آن خود کنند. اما اختلافات سیاسی و نزاع بر سر رهبری مانع از تحقق این امر شد و در نتیجه ائتلاف یاد شده به پایین‌ترین درجه خود رسید به طوری که تنها اسلام‌گرایان طرفدار رژیم حاکم در آن باقی ماندند.

به این ترتیب «ئتلاف سبز» نتوانست به پرسش‌های موجود درباره میزان توان عملی این ائتلاف برای انتخابات پاسخ دهد. در انتخابات سال ۲۰۰۷ ائتلاف سه‌گانه جنبش‌های اسلام‌گرای الجزایر نتوانستند ۶۰ کرسی پارلمان را به دست آورند و بالاترین حد آرای آنها فراتر از ۹۰۰ هزار نف‌ت ناظران معتقدند این ائتلاف در حال حاضر به دلیل همراهی با نظام حاکم طی سال‌های گذشته و مشارکت در یک ائتلاف حکومتی به رهبری عبدالعزیز بوتفلیقه، دیگر قدرت سازماندهی ضعیفی خواهد داشت. کما اینکه طی ماه‌های گذشته دچار شکاف‌های متعددی شد

اسلام‌گرایان الجزایر به قدرت می‌رسند؟

ترجمه: محمدعلی عسکری

عکس: Reuters

گستره رقابت‌ها

در میان کشمکش بین «ئتلاف سبز» از یک سو و بقیه اسلام‌گرایان که پیشاپیش آنها جاب‌الله قرار دارد، برخی صداهای دیگری نیز شنیده می‌شود که خود را طرفداران «جبهه نجات اسلامی» می‌دانند؛ تشکلی که فعالیتش در الجزایر ممنوع شده است. با این حال روزی از روزها نیست که این احزاب پیغام‌هایی به طرفداران همین حزب ممنوع شده، ندهند و برای به دست آوردن قلوب طرفدارانش تلاش نکنند. گفته می‌شود رهبری «عدالت و توسعه» طی روزهای اخیر گفت‌وگوهایی را نیز با طرفداران «جبهه نجات» ترتیب داده تا دیدگاه‌های آنها را در برنامه‌های انتخاباتی این گروه مورد لحاظ قرار دهد. جاب‌الله یکی از مهم‌ترین افراد وابسته به اسلام سیاسی در الجزایر است.

او کسی است که در سال ۱۹۸۹ اقدام به تأسیس «جبهه نجات» کرد اما بعدها از آن جدا شد. علت این جدایی به خاطر اختلاف او بر سر تعیین نفر دوم جبهه بود. جاب‌الله خوش را برای این مقام مناسب‌تر می‌دانست زیرا در دوران دانشجویی رهبر مبارزات اسلام‌گرایان در دانشگاه قسطنطنیه بود و هسته‌هایی را تشکیل داد که نقش مهمی در تحکیم جایگاه این جبهه داشت. برعکس این انتظار، رهبران جبهه علی بلحاج را به‌رغم اینکه دیرتر به جبهه نجات پیوسته بود و حنسی از نظر علمی نیز تحصیلات پایین‌تری نسبت به جاب‌الله داشت، به مقام نفر دوم آن تشکل ارتقا دادند.

البته گروه‌های «لنهضت» و «الاصلاح» نیز همین تلاش را دارند و می‌کوشند تا «آرای سرگردان» را به خود جلب کنند. این اقدام از طریق تأسیس «ئتلاف سبز الجزایر» شکل رسمی به خود گرفت اما بعید به نظر می‌رسد که بتوانند حتی اندکی از

آرای طرفداران جبهه نجات را به خود جلب کنند زیرا این احزاب به احزابی دولتی موسوم شده‌اند که در کنار رژیم ایستاده‌اند و از آن گذشته با جنبش «جامعه سالم» ارتباط دارند که فی‌نفسه یکی از دشمنان سرسخت «جبهه نجات» به حساب می‌آید. در مجموع اما، این رویه‌هایی دور از دسترس است زیرا رهبران جبهه نجات از جمله عباس مدنی و علی بلحاج که از ۱۰ سال پیش در دوحه به‌سر می‌برند، با انتشار اطلاعاتی‌های به انتقاد از رژیم حاکم بر الجزایر پرداخته و حتی مدنی به صراحت با انتشار بیانی‌های، انتخابات را تحریم کرد.

به اعتقاد برخی، جنبش «جامعه سالم» بیشتر شبیه به یک پیکر ناهمجنس در بین سایر احزاب اسلام‌گراست و حالت استثنای دارد. زیرا این حزب به‌تازگی به اردوگاه مخالفان پیوسته است. با این حال همین حزب هنوز چهار وزیر در کابینه دارد بنابراین رهبر این جریان یعنی بوجره سلطانی سعی می‌کند سقف انتقادات خود را محفوظ دارد و در این میان عبدالعزیز بوتفلیقه رئیس‌جمهور را از انتقادات خود مصون دارد. تنها زمانی که «ئتلاف ریاست‌جمهوری» شکل گرفت، این جنبش نیز لحن خود را تندتر کرد و به همین دلیل از نسوی احزاب سکولار، به عنوان یک جریان «فرصت‌طلب» معرفی شد. این جریان سعی می‌کند همچنان خود را اخوان‌المسلمین الجزایر معرفی کرده یا اینکه شبیه جنبش النهضة در تونس یا اخوان در مصر بداند. بوجره سلطانی در این‌باره معتقد است اشتراکات این حزب با احزاب یادشده در این کشورها، تنها به خاطر تشابهات ظاهری نیست بلکه در اصول با هم اشتراکات فراوانی دارند.

منبع:المشاهدالسیاسی

روزنه

الجزایر و احزاب دوقلوی حاکم

■ تجمع ملی دموکراتیک (به رهبری اویجی) و جبهه آزادیبخش ملی (به رهبری عبدالعزیز بلخادم) دو حزب دوقلوی نزدیک به قدرت در الجزایر هستند که امیدوارند در انتخابات پارلمانی امروز این کشور نیز برنده شوند. این دو حزب سال‌هاست که به عنوان دو نیروی سیاسی اصلی در صحنه باقی مانده‌اند. عبدالعزیز بلخادم دبیرکل جبهه آزادیبخش می‌گوید: ما برنده انتخابات خواهیم بود. در این هیچ تردیدی نیست. صدیق شهاب نفر دوم تجمع ملی دموکراتیک نیز همین را می‌گوید: نمی‌دانم جزو گروه‌های نخست خواهیم بود یا دوم اما می‌دانم که جزو یکی از این دو خواهیم بود. این دو گروه از سال ۱۹۹۷ تاکنون صندلی‌های پارلمان را بین خود تقسیم کرده‌اند. از آن گذشته روسای این احزاب نیز از سال ۲۰۰۳ تاکنون به همین ترتیب نقش نخست‌وزیری را برعهده‌داشته‌اند.

به گفته یک تحلیلگر سیاسی الجزایر، عبدالعزیز بوتفلیقه با انتخاب متساب اویجی و بلخادم به نخست‌وزیری رژیم خود را بر روی دو پایه وفادار گذاشته است. دکتر مناس مصباح که استاد دانشگاه الجزایر است می‌گوید: این دو حزب برندگان اول و دوم خواهند بود اما این بار نسبت به گذشته کرسی‌های کمتری خواهند داشت. وی یادآور می‌شود که جبهه آزادیبخش از بحرانی درونی رنج می‌برد. اویجی محبوبیت خود را دیگر از دست داده است زیرا به عنوان نخست‌وزیر از سوی مردم عامل بسیاری از گرانی‌ها و افزایش رشد بیکاری و تورم در کشور شناخته می‌شود. از سوی دیگر رهبری جبهه آزادیبخش در حال حاضر به سه شاخه متخاصم تقسیم شده است. مردم الجزایر نسبت به کل این مجموعه نیز بدبین هستند و آنها را متمم به «آرای پولی» می‌کنند. زیرا معتقدند بازرگانان وابسته به این جبهه در راس فهرست‌های انتخاباتی‌شان قرار دارند لیکن محمد عقاب تحلیلی برعکس این دارد. به گفته او این دو حزب پس از انتخابات اخیر تا حدود زیادی وزن سیاسی خود را از دست خواهند داد با این وجود همچنان با قدرت و تاثیرگذار باقی خواهند ماند زیرا رژیم هنوز به این دو احتیاج دارد و حتی ممکن است کل روند انتخابات را به گونه‌ای مدیریت کند که به سود این دو حزب تمام شود. برخی از تحلیلگران از این هم فراتر رفته و انتخابات پارلمانی حاضر را تمرینی برای انتخابات ریاست‌جمهوری در سال ۲۰۱۴ به حساب می‌آورند. یعنی زمانی که اگر بوتفلیقه برای چهارمین بار بخواند رئیس‌جمهور شود این احزاب باید به یاری او بشتابند. اگر هم نظام نخواهد یک‌بار دیگر او را انتخاب کند، ممکن است برای جایگزینی به سراغ یکی از این دو نفر (بلخادم یا اویجی) رفته و آنها را برای ریاست‌جمهوری تعیین کند.

تخفیف ویژه روزنامه شرق به مناسبت روز مادر و ولادت حضرت فاطمه (س)

Techno[®]
A&V

سرویس قهوه ۲۷ پاتچه جینس

۲.۴۷۰ ریال
۱.۸۱۶.۰۰۰ ریال

خارو شارژی
MODEL: Te-1500

۱.۰۰۰ ریال
۸۰۸.۰۰۰ ریال

خارو شارژی
MODEL: Te-1600

۹۴۰ ریال
۷۵۲.۰۰۰ ریال

آب مرگانه گرمی
MODEL: Te-902

۵۳۰ ریال
۴۱۶.۰۰۰ ریال

آون توستر
MODEL: Te-350

۱.۰۸۰ ریال
۱.۴۴۰.۰۰۰ ریال

بخار شوی
MODEL: Te-3209

۱.۶۴۰ ریال
۱.۷۹۶.۰۰۰ ریال

آب یخ‌ساز
MODEL: Te-6259

۴.۲۸۰ ریال
۳.۸۲۴.۰۰۰ ریال

آب یخ‌ساز
MODEL: Te-6190

۵.۲۵۰ ریال
۴.۱۲۰.۰۰۰ ریال

بخار شوی
MODEL: Te-3300

۲.۴۵۰ ریال
۱.۹۶۰.۰۰۰ ریال

۲۰٪
تخفیف

فقط با یک تماس
تلفن دریافت سفارشات

۸۸ ۵۲ ۷۷ ۲۵

ارسال رایگان در تهران

La VITA

بلویر - بخار شوی

۸ تا ۱۰ نفره

CODE: 280

۲۹۰.۰۰۰ ریال

۶۳۲.۰۰۰ ریال

ضمانت
۲۴ ماهه